

SORTINT DEL BALL

Ay mare, mareta meva
no sé 'l que tinch, quin parany!
haureu d' anà á buscá 'l metje
y fins potsé 'l conbregar.

Quan ploro voldria riure;
si rich voldria plorar;
me fan somniar las estrellas;
las flors me fan sospirar.

Y pensant ab el Cassino,
ab diumenges y saraus,
ab balladas y sardanas,
el riure y 'l bromejar,
me sento morir d' engunia,
no sé 'l que tinch ni 'l que faig,
las horas ¡que llargas semblan!
¡may acaban de passar!

Correu be, mareta meva,
vingui 'l metje ben aviat
y digueu al noy de 'n Jordi
que no 'l puch pas perdonar;
que tot quant diu son falornias,
cosas de mals averany,
que sos ulls diuen mentidas
y al ball maymés no 'm veurá.

Pro digueuli á cau d' orella
—si ningú ho pot escoltar—
qu' ans de morir vingui á veurem;
l' últim sospir ell l' haurá!

Ay mare, mareta meva,
no se 'l que tinch, quin parany!
haureu d' anà á buscá 'l metje
y fins potse 'l combregar...
—Aixó no es cosa de metjes,
digué la mare ab pesar;
potser á ma pobre filla
el sol li ha entrat dins del cap!

MISTER STANISLÁS.

TABLEAU

Quin aspecte mes brillant oferian els nostres salons en el ball de solters del any passat.

¡Deu meu! qui no ha vist alló no ha vist res. Era un verdader paraís. Totas las noyas, dich, 'ls angels, lluien finisimas telas y richs adornos, que 'ls hi feyan sobresurtir mes l' hermosura de sa cara.

Estupefacte las contemplava donant voltas pel saló, costum que á molts serveix per pasar llista, quan tot de cop l' orquesta romp ab la popular sardana, la que per cert vareig ballar ab molt delit. Al acabarla, preocupantme per trobar un anget que volgués fer parella ab mi, vaig adonar-me de que en un recó de la sala, hi havia un serafi, superior á tots 'ls demás. De repent ma primera intenció fou la d' anar á comprométreli 'l

ball que tocarian luego, pero repensantme vaig dirme: «alto: ¿y si té *soció*? ¡esperem!»

Soná 'l vals, y arribá á la fi sense que cap mascle molestés á la que jo tenia ullada. Vingué l' americana y ¡tampoch! En vista d' aixó, vaig resoldre pel ball següent anar á oferir el bras á la ninfa del recó.

Presumia qu' ella hauria notat algo, puig qu' al donar la volta per la sala, y al passar pel devant seu, las nostras miradas s' havian trobat.

Se senti la senyal de comensar el schotisch; y era tanta la meva emoció que 'l meu cor ja ballaba la polka. Tots els joves ja anavan á buscar parella, y la meva m' esperava, y jo... dos ó tres voltas, havia adelantat uns pasos per dirigirmhi y las mateixas vegadas se m' havia posat una parella al devant com si un avis de la providencia, m' digués: ¡atúrat noy!

Ab tals obstacles arribá la fi del schotisch y ella y jo... ¡bons, gracias á Déu! Me revesteixo de valor, juro que 'l ball següent aniré á buscar-la; y ja combinava el plan de combat, quan sento que 'l nostre aixerit conserje, recomana á tots 'ls solters, que s' abstinguin de pendre part en aquell ball, puig que 's reservava pels casats.

Pasá el *percançe*, vingué el ball següent, y als pochs moments d' haver comensat, corro cap á buscar el desitjat *serafi*, y ja á tres passos d' ella, veig que 's aixeca, s' abraça ab un altre y jo 'm deixo anar sobre 'l banch per millor contemplar com se 'm enduyen el meu *sueño dorado*. ¿No 'ls hi sembla que hi representava un paper bastant trist!

Lo ball continuava y la parella, que ja havia donat una volta, al pasar devant meu, rodaren un quants punts, que 'm feren l' efecte d' unas *ganyotas*. Ja tornava á jurarme que 'l ball següent abraçaria aquell cos de palmera, quan se presenta altra vegada el simpátich Cabra fent present á totes las noyas, qu' en l' americana próxima venian obligadas á buscarse ballador. ¡Cristo! ¡quina esperansa! Veyam si serà ella la que vingui á buscarme á mi... pero ¡cá! seria molta casualitat y massa sort la meva.

Y, en efecte, no vaig ser jo qui tregué á ballar á ella, sino ella la que m' hi tregué á mi. ¡Ah, *salao*! ¡cóm m' hi canxondava!

Diuen que un jendre sent una gran alegría al morírseli la *sogra*. Donchs á mi 'm sembla, que si tinch la sort de poguerho veurer, no la podré pas comparar ab la que vaig experimentar 'n l' moment que aquell *angel* va oferirme 'l bras.

Encar ella no havia acabat l' invitació, que jo m' adelanto, y l' abraço. No sabia pas lo que 'm passava.

—Quina americana més bonica—vaig dirli—y ballada ab vosté... Li puch jurar, sense enganyarla, que 'n ma vida, havia passat uns instants tan felissos com aquests; ¡tenir entre mos brassos una Venus tan divina...!—Ella que 'm mira tota sor-